

20. International Standard Classification of Education. ISCED 2011 /UNESCO. [Electronic resource] – URL : <http://www.uis.unesco.org/Education/Documents/isced-2011-en.pdf> (21.07.2014).
21. National Strength and Conditioning Association Personal Training Certificate - NSCA). Malek, M.N., D.P. Nalbon, D.E. Berger, and J.W. Coburn, 2002. Importance of health science education for personal fitness trainers. Journal of Strength and Conditioning Research 16 (1), p. 19-24.
22. Quality Assurance Agency in Higher Education (QAA). [Electronic resource] – URL: <http://www.qaa.ac.uk/en>.
23. Shor R.M. Cloud computing for learning and performance professionals . –American Society for Training & Development, 2011. – 20 p.
24. Tuning Educational Structures in Europe – TUNING [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://tuning.unideusto.org/tuningeu>.
25. The Framework of Qualifications for European Higher Education Area, FQ-EHEA [Електронний ресурс] – Режим доступу: http://ecahe.eu/w/index.php/Framework_for_Qualifications_of_the_European_Higher_Education_Area.
26. The European Qualifications Framework for Lifelong Learning (EQF). – European Communities, 2008. [Electronic resource]. – URL: www.ond.vlaanderen.be/hogeronderwijs/bologna/news/EQF_EN.pdf.
27. Warschauer M. Learning in the Cloud: How (and Why) to Transform Schools with Digital Media. – New York: Teachers College, 2011. – 68 p.

УДК 613:316.4.066

Василюк В.М., Ярмошук О.О.

Рівненський державний гуманітарний університет, м.Рівне

Михаць Л.В.

Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, м. Дрогобич

ДЕТЕРМІНАНТИ СОЦІАЛЬНОЇ ІНТЕНЦІЇ НА ФОРМУВАННЯ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ

Анотація. Здоровий спосіб життя - похідне багатьох складових в їх діалектичному взаємозв'язку. Здоровий спосіб життя як передумова соціальної активності людини припускає цілеспрямоване формування її свідомості і поведінки, що відповідають вимогам здоров'я.

Мета статті - визначити основні детермінанти спрямованості свідомості особистості на формування здорового способу життя.

В результаті дослідження автором вказано на те, що характер турботи людини про здоров'я пов'язаний з його особистісними якостями, і передбачає відмінності в змісті, засобах і методах цілеспрямованого впливу. Поряд з самооцінкою в якості детермінанти ставлення до здоров'я виступає усвідомлення його як цінності, його місця в структурі інших життєво значущих цінностей.

Автори стверджують, що у теорії формування ЗСЖ слід враховувати дві обставини. По-перше, – дисонанс між вербально декларованою, усвідомлюваною цінністю здоров'я і реальною поведінкою, спрямованою на його збереження і зміцнення. По-друге, – визнання здоров'я в якості найважливішої життєвої цінності або необхідної умови повноцінної життєдіяльності, адже воно слугує засобом досягнення різних життєво важливих цілей.

Отже, свідоме сприйняття здорового способу життя повинно відбуватися через набуття необхідних знань про нове інформаційне середовище суспільства, та сприяти формуванню нового світогляду.

Ключові слова: здоровий спосіб життя, особистість, соціальна поведінка, цінності, життєдіяльність.

Аннотация. **Василюк В.Н., Ярмошук Е.А. Михаць Л.В. Детерминанты социальной интенции на формирование здорового образа жизни.** Здоровый образ жизни – производное многих составляющих в их диалектической взаимосвязи. Здоровый образ жизни как условие социальной активности человека предполагает целенаправленное формирование его сознания и поведения, которые соответствуют требованиям здоровья.

Цель статьи - определить основные детерминанты направленности сознания личности на формирование здорового образа жизни.

В результате исследования автором указано на то, что характер заботы человека о здоровье связан с его личностными качествами, и предполагает различия в средствах и методах целенаправленного воздействия. Наряду с самооценкой в качестве детерминанты отношения к здоровью выступает осознание его как ценности, его места в структуре других жизненно важных ценностей.

Авторы утверждают, что в теории формирования ЗОЖ следует учитывать два обстоятельства. Во-первых, – диссонанс между вербально декларируемой, осознаваемой ценностью здоровья и реальным поведением, направленным на его сохранение и укрепление. Во-вторых, – признание здоровья в качестве важнейшей жизненной ценности или необходимого условия; полноценной жизнедеятельности означает, что оно служит средством достижения различных жизненно важных целей.

Ключевые слова: здоровый образ жизни, личность, социальное поведение, ценности, жизнедеятельность.

Annotation. **Vasylyuk V.M., Yarmoschuk O.O., Myhats' L.V. Determinants of social intention of healthy lifestyle formation.** A healthy lifestyle is a derivative of many components in their dialectical relationship. Healthy lifestyle as a precondition for

social activity involves the purposeful formation of human consciousness and behavior that meet health.

The purpose of the article is to identify the main determinants of individual consciousness focus on a healthy lifestyle.

To achieve this goal we used a set of interrelated theoretical methods of research, analysis, synthesis, comparison, generalization of scientific sources.

As a result of research the author pointed that the nature of human health care is related to the personal qualities and involves differences in the content, means and methods of targeting.

The authors affirm that in the theory of healthy lifestyle formation we should consider two things. Firstly, the dissonance between verbally declared and conscious value of health and the real behavior, directed at its preserving and strengthening. Secondly, the recognition of health as an essential life value or a necessary condition for full life as it serves to achieve various vital purposes.

Thus, the conscious perception of a healthy lifestyle should be done through the acquisition of the necessary knowledge about the new information environment, and promote a new outlook.

Keywords: *healthy lifestyle, personality, social behavior, values, vital activity.*

Постановка проблеми. Спосіб життя як суб'єктивна характеристика, в значній мірі, залежить від самої людини. Незважаючи на те що здоров'я більшості людей визнається глобальною і важливою цінністю, свідомо побудова свого способу життя з метою його збереження і зміцнення досягається далеко не кожним, хто намагається робити такі спроби.

Здоровий спосіб життя як умова і передумова соціальної активності людини, повноти вираження її духовних і фізичних сил, продуктивного доволіття припускає цілеспрямоване формування її свідомості і поведінки, що відповідають вимогам здоров'я. Конкретна повсякденна реалізація здорового способу життя (ЗСЖ) – невід'ємна частина гуманітарної культури людини, багатство її духовного світу, життєвих цілей і ціннісних орієнтацій. Тому одним з центральних напрямків у формуванні ЗСЖ є виховання свідомого, активного ставлення до свого здоров'я і оточуючих.

Аналіз останніх досліджень з проблеми. Окремі аспекти формування вмінь і навичок здорового способу життя розкриті в наукових працях В.М. Оржеховської (профілактика шкідливих звичок), Н.Ю. Максимової (психологічні проблеми подолання шкідливих звичок), Т.О. Бойченко (формування навичок валеологічної поведінки), О.Д. Дубогай (формування знань, умінь і навичок щодо правильного фізичного розвитку, профілактики сколіозу та плоскостопості). Таким чином, питання виховання здорового способу життя глибоко і детально розглядає у дослідженнях низки науковців.

Тенденція визначення здоров'я з урахуванням соціально-психологічних аспектів життєдіяльності та існування людини простежується у численних наукових працях. Зокрема давали характеристику власне терміну «здоров'я» в своїх працях Ю. Лісцин, І. Брахман, С.Кудрявцева, Г. Апанасенко, Д.Венедиктова, Т. Бойченко. Розуміння здорового способу життя з точки зору функціонування організму і психіки пояснювали Б.Братусь, К.Ясперс та ін. Як особистісна зрілість трактував ЗСЖ Г.Оллпорт, та як універсальну людську цінність – І.Бех, А.Маслоу та ін.

Мета статті. Визначити основні детермінанти спрямованості свідомості особистості на формування здорового способу життя.

Для реалізації поставленої мети було використано комплекс взаємопов'язаних теоретичних **методів** наукового дослідження: аналіз, синтез, порівняння, узагальнення наукових джерел, що дозволило виокремити основні аспекти досліджуваного питання.

Виклад основного матеріалу дослідження. Як і будь-яке людське почуття, відповідальність формується в контексті всього індивідуального шляху розвитку людини, її взаємин з навколишнім середовищем, як частина загальної культури, що виявляється в єдності особливостей поведінки, манери спілкування, способів мислення і ціннісних орієнтацій, що реалізуються в індивідуальних стилях життя. Отже, вирішення проблеми зміни способу життя, у випадку охорони здоров'я, полягає у формуванні, зокрема, превентивного мислення.

Перш за все, мова йде про формування світоглядної позиції, яка характеризується взаємозв'язком і взаємозумовленістю значень превентивної культури, засвоєних індивідом з іншими світоглядними цінностями (щастя, любов, мир, самореалізація та ін.), які детермінують вплив способу життя на здоров'я і досягнення благополуччя. Оскільки об'єктивні умови життя, ступінь здоров'я, фізіологічні та психологічні характеристики відрізняються значною варіативністю у людини, тому спосіб їхнього життя суто індивідуальний. Правильно організований, спосіб життя "зручний" для людини, не вимагає для свого виконання постійних внутрішніх зусиль і напруження. Складність вирішення поставленого завдання полягає в тому, що ЗСЖ - похідне багатьох складових в їх діалектичному взаємозв'язку. Тому попередження та нейтралізація негативних факторів, що деформують здоров'я людей, передбачає наявності діючого інтегративного комплексу заходів соціально-економічного, правового, екологічного, освітньо-виховного, лікувально-профілактичного, культурно-просвітницького та організаційного порядку. Інша складність обумовлена відсутністю інтегральної міждисциплінарної концепції як конкретної науково-практичної основи проектування і формування способу життя, адекватного вимогам здоров'я [1, 2, 4].

Більшість однофакторних та багатофакторних профілактичних програм, зокрема у боротьбі з курінням, артеріальною гіпертонією, надмірною масою тіла, низькою руховою активністю, не довели своєї ефективності щодо зниження загальної смертності населення. Тенденція виокремити, абсолютизувати ЗСЖ, перетворити його в якийсь самостійний феномен, призводить до спотворення суті проблеми способу життя, деформуючи його трактування, підходи до формування. Комплексний підхід до цілісності людини – суті біосоціальності суб'єкту діяльності, спілкування і пізнання – впливає з самої проблематики способу життя, головне ядро в якому - сама людина. Тому підхід до формування ЗСЖ ґрунтується на розумінні людини як активного суб'єкта різноманітних форм життєдіяльності, в якій формуються і проявляються його соціально типові і індивідуально неповторні якості і властивості, система відносин до навколишньої природної і соціальної дійсності, до себе, свого здоров'я.

Відповідно до цього конкретна реалізація програми ЗСЖ повинна будуватися на знанні закономірностей формування і проявів свідомості, діяльності та поведінки особистості в системі її різноманітних зв'язків з дійсністю. Її науковою основою служить системно орієнтована методологія людинознавства, для якої характерна не тільки зростаюча диференціація, але і все більш потужна інтеграція наукового знання. Однак парадоксальність сучасної ситуації полягає в тому, що такі науки, як педагогіка, психологія, медицина, практично працюють з конкретною, індивідуально людиною з метою її навчання і виховання, профілактики і лікування. Говорячи про фізичне і гігієнічне виховання, деколи забуваються такі поняття, як перевиховання і самовиховання. Як наслідок, частіше доводиться займатися перевихованням, що істотно складніше за саме виховання. Профілактика шкідливих звичок - виховання, боротьба з ними - перевиховання, а методи впливу використовуються багато в чому ідентичні, що є однією з причин їх малої ефективності. Тому ЗСЖ необхідно формувати в нерозривній єдності з системою виховання в цілому, у взаємозв'язку зі структурою цілісної особистості, в повній відповідності з її реальними можливостями бути "вихованою", "перевихованою" або "самовиховною" на різних стадіях соціалізації [3, 5].

Ставлення до здоров'я конкретно проявляється в діях і вчинках, переживаннях, вербально реалізованих думках і судженнях людей щодо факторів, які впливають на їхнє фізичне і психічне благополуччя. Диференціюючи ставлення до здоров'я на адекватне і неадекватне, умовно виділяємо два діаметрально протилежних типи поведінки індивіда. Але, оскільки в реальній діяльності подібна полярна альтернатива практично виключена, слід говорити про ступінь адекватності або неадекватності ставлення до здоров'я.

Емпірично фіксованим критерієм адекватності ставлення до здоров'я можуть слугувати: в поведінці - ступінь відповідності дій і вчинків людини вимогам ЗСЖ, а також нормативно запропонованим вимогам культури, медицини, гігієни; у висловлюванні думок і суджень - рівні поінформованості та компетентності індивіда; у відношенні - самооцінки свого фізичного і психічного стану, що є індикатором його реальної і вербальної поведінки. Така самооцінка безпосередньо пов'язана з цілісною самооцінкою людини до своїх можливостей і якостей, усвідомленням життєвої перспективи і місця серед інших людей, що обумовлює її регулятивну функцію. Аналізуючи проблему ставлення до здоров'я, необхідно виходити з факту невідповідності між потребою людини в здоров'ї і її зусиллям, спрямованим на його збереження і зміцнення. Причина цього полягає в тому, що стан фізичного і психічного благополуччя здоров'я зазвичай сприймається як певна річ, потреба в якому хоча і усвідомлюється, але, подібно до кисню, відчувається лише в ситуації його явного дефіциту. Очевидно, що актуалізація потреби в здоров'ї, обумовлена його погіршенням або втратою, відразу ж активізує дієву турботу індивіда про своє фізичне і психічне благополуччя. Однак досить типовий факт, коли люди, обтяжені хворобами, гостро їх відчуваючи, не роблять дієвих заходів, спрямованих на їх усунення. Причини такої неадекватної поведінки: суперечлива природа людських потреб, яким притаманний пасивно-активний характер; використання широких адаптивно компенсаторних можливостей організму; особливості мотиваційної сфери особистості в цілому [4, 8].

Інтенсивність турботи індивіда про своє фізичне і психічне благополуччя визначається не стільки погіршенням стану здоров'я, скільки ставленням до нього особистості. Чим адекватніше ставлення до здоров'я, тим інтенсивніша турбота про нього, що виявляється в оздоровчо-гігієнічній поведінці індивіда. Відповідно до цього можна говорити про два основні типи орієнтації і ставлення до здоров'я. Перший орієнтований, насамперед, на зусилля самої людини, "на себе"; другий - переважно "зовні", коли власним зусиллям відводиться другорядна роль. До першого типу відносяться, в основному, особи з гарною самооцінкою здоров'я, яких характеризує схильність приписувати відповідальність за результати своєї діяльності власним зусиллям і здібностям. До другого типу відносяться, в більшості випадків, особи з поганою і задовільною самооцінкою здоров'я - екстеріали, які сподіваються на вирішення своїх проблем за допомогою якихось зовнішніх факторів, для них зовнішні сили і обставини відіграють провідну роль. Отже, характер турботи людини про здоров'я пов'язаний з його особистісними якостями, що передбачає відмінності в змісті, засобах і методах цілеспрямованого впливу.

Поряд з самооцінкою в якості детермінанти ставлення до здоров'я виступає і усвідомлення його як цінності, його місця в структурі інших життєво значущих цінностей. У теорії формування здоров'я слід враховувати дві обставини. По-перше, існує дисонанс між вербально декларованою, усвідомлюваною цінністю здоров'я і реальною поведінкою, спрямованою на його збереження і зміцнення. По-друге, визнання здоров'я в якості найважливішої життєвої цінності або необхідної умови повноцінної життєдіяльності означає, що воно слугує засобом досягнення різних життєво важливих цілей. Важливість значення цінності здоров'я як засобу досягнення інших життєвих завдань - безперечна. Виникає парадокс щодо власного розпорядження своїм здоров'ям як єдиним засобом для досягнення життєвих цілей (наприклад, бажання більше заробити, не зважаючи на важкі умови праці на шкідливому виробництві або виїхавши за кордон в іншу країну, клімат якої шкідливий для здоров'я та ін.). У той же час, збереження і зміцнення здоров'я має бути основною турботою людини про своє благополуччя [6, 7].

Таким чином, ми спостерігаємо основне протиріччя між прагненням досягти життєво значущих цілей і об'єктивною необхідністю бути здоровим. Їх вирішення можливе лише шляхом кардинального вдосконалення об'єктивних умов життєдіяльності. Поряд з цим не менш важлива зміна неадекватних установок стереотипів, що передбачає апеляцію до мотивованої структури особистості, її ціннісних орієнтацій. Тому система заходів навчального, виховного, превентивного характеру повинна бути звернена перш за все до механізмів структури внутрішнього світу особистості.

Знання, вміння, навички залишаються "мертвим вантажем", якщо відсутні "пускові механізми" - відповідні мотиви. Ось чому формування адекватного ставлення до здоров'я, детермінуючого ЗСЖ засобами навчання виховання і пропаганди, передбачає звернення не настільки до когнітивної сфери, безпосереднім мотивам збереження здоров'я, скільки до цілого комплексу мотиваційних структур, що визначають загальну спрямованість особистості. Це можуть бути мотиви ставлення до праці, професійної діяльності, що зумовлюють задоволеність перспективи професійного зростання і мобільності; матеріального благополуччя; боязнь невдач, що особливо значимо для осіб з підвищеною тривожністю; прагнення розширення

кола спілкування; досягнення соціального престижу в підвищенні соціального статусу, самооцінки, самовдосконалення і т.п. З цієї причини навчання, виховання і пропаганда повинні йти не від знання до поведінки, а через активізацію спонукальних механізмів, цілої низки інших феноменів духовного світу особистості. Продуктивність такої підсвідомості полягає насамперед у тому, що вона забезпечує головну активність самої людини у справі збереження індивідуального та громадського здоров'я. Таким чином, знання закономірностей формування і прояву ставлення людини до здоров'я, зокрема її внутрішньо-особистісних детермінант виступає необхідною умовою ефективності формування ЗСЖ засобами навчання, виховання і пропаганди.

Цей процес, за допомогою зазначених засобів, можна умовно диференціювати на три способи: фронтальний (пропаганда) груповий та індивідуальний (навчання і виховання). Даний облік закономірностей процесу формування можливий в рамках комплексних диференційованих програм навчання для різних груп населення. Їхнє втілення можливе через сім'ю, дошкільні установи, навчальні заклади, трудові колективи, громадські організації та установи охорони здоров'я, фізичної культури, рекреативні засоби масової інформації та інші соціальні інститути, що передбачають навчання і виховання людини протягом усього її життєвого шляху, в умовах повсякденного життя. Такі програми повинні відповідати принципам вимогам систематичності, поступовості, диференції і цілеспрямованості [9, 10].

З урахуванням специфіки навчання здоров'я, програми повинні будуватися відповідно до принципу превентивного навчання, спрямованого на розвиток, виховання, здатності свідомо вибирати свій спосіб життя відповідно до цілей, мотивів, інтересів, схильностей, усвідомлення своїх індивідуальних та типологічних якостей. Об'єкт навчання в програмах повинен розглядатися як система багатofакторних взаємовпливів, які враховують соціально-демографічні, професійні, соціокультурні, етнопсихологічні, регіональні особливості, а також мотиви, що відповідають соціальним ролям спільноти. При наявності репрезентативної багатofакторної типології особистості навчання будується з урахуванням зони найближчого розвитку, в якій виникають і вирішуються завдання щодо вибору адекватного ЗСЖ – поведінки впродовж всього життєвого шляху. Це забезпечує послідовність і наступність у навчанні, та доцільності застосування його методів [12].

Диференційований підхід, з урахуванням конкретної "матриці" способу життя, передбачає диференціацію програм, що включають "модулі", адекватні специфіці кожної соціальної групи. Тому зміст програми ЗСЖ необхідно структурувати і відрізнати, виділяючи пріоритетні аспекти. Для кожного з елементів ЗСЖ потрібно визначити "базовий модуль" – той мінімум відомостей і ті основні форми поведінки (від навичок до звичок), які повинні бути засвоєні всіма без винятку представниками конкретної вікової, професійної та інших груп населення, які є особливо корисними і застосовуваними в повсякденному житті. За змістом, структурою, формами подачі матеріалу програми повинні бути репрезентативні лексії, поняттям та уявленням адресата. Програми формування ЗСЖ повинні визначати перспективні та найближчі реальні цілі в охороні та зміцненні здоров'я, бути альтернативними, функціонувати за принципом зворотного зв'язку. Програми корекції способу життя розробляються з урахуванням фактору поступовості. Глобальні цілі доречні лише в тих випадках, коли є достатньо сильна мотивація. У всіх інших випадках вони не будуть ефективними. Тому можливий такий шлях де глобальні цілі, що виконують функцію ідеалів, конкретизуються в цілком здійсненні індивідуальні. При цьому, реалізація навіть найменшого кроку буде розглядатися людиною як особистий успіх, викликати почуття задоволення, підвищувати впевненість у своїх можливостях і тим самим, формувати прагнення не зупинятися на досягнутому. Отже, необхідна розробка алгоритмів наближених до ЗСЖ, створення систем для реалізації простих цілей [13, 14]. Програми пропаганди ЗСЖ повинні враховувати роль громадської думки і "ефект образів" як стимулів адекватного ставлення людей до здоров'я. Доцільно використовувати і інші соціально-психологічні механізми, які лежать в основі соціальної підтримки процесу в оздоровчому способі життя. Така підтримка може здійснюватися на макро- і мікрорівнях. У першому випадку вона реалізується через засоби масової комунікації, які повинні формувати чітке уявлення про те, що суспільство зацікавлене в здоров'ї кожного, що бути здоровим – це не тільки корисно, але й приємно, престижно і т.п. Вони створюють і підтримують відповідний імідж (наприклад, сучасної дівчини, молоді мами і т.п.). У другому випадку (соціальна підтримка на мікро рівні близькими людьми, друзями, колегами, сусідами і ін. Такі основні теоретичні положення, що характеризують соціально-психологічний аспект формування ЗСЖ [15].

Висновок та перспективи подальших розвідок у даному напрямі. В системі інтенції на формування здорового способу життя повинні домінувати компоненти інтегративного комплексу зокрема: соціально-економічний, правовий, екологічний, освітньо-виховний, лікувально-профілактичний, культурно-просвітницький та організаційний. Вирішення проблеми зміни способу життя, полягає у формуванні превентивного мислення. Свідоме сприйняття ЗСЖ повинно відбуватися через набуття необхідних знань про нове інформаційне середовище суспільства, та сприяти формуванню нового світогляду. Перспективи подальших розвідок ми вбачаємо у більш детальному аналізі сучасних програм спрямованих на формування здорового способу життя суспільно свідомої особистості.

Література

1. Byhovskaja I.M. Chelovecheskaja telesnost' v sociokul'turnom izmerenii - tradicii i sovremennost' / I.M. Byhovskaja. - М. : GCOLIFK, 1993. - 234 s.
2. Vizintej M.M. Fizicheskaja kul'tura i sport kak social'noe javlenie / N.N. Vizintej. - Kishinev: Shtinica, 2006. - 162 s.
3. Василюк В.М. Історія фізичної культури / В.М.Василюк. – Рівне: Волинські обереги, 2015. – 308 с.
4. Національна доктрина розвитку фізичної культури і спорту. – К., 2004. – 16 с.
5. Цільова комплексна програма «Фізичне виховання — здоров'я нації». – К., 1998. – 48 с.
6. Про фізичну культуру і спорт [Електронний ресурс] : Закон України. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua>
7. Лубишева Л.І. Концепція формування фізичної культури людини / Л.І. Лубишева. – М.: ГЦОЛІФК, 1992р. – 198 с.
8. Фомин Н. А. Возрастные основы физического воспитания / Н. А. Фомин, В. П. Филін. – М. : Физкультура и спорт, 1972. –176 с.

9. Vasylyuk V. M. Social and cultural principles in modern science and educational technologies of physical culture. / Vasylyuk, V. M., Jarmoschuk, O.O. // ScienceRise. – 2016. – V. 3, N 5 (20). – P. 4-8.: DOI: 10.15587/2313-8416.2016.63515.
10. Groos K. Die Spiele der Menschen / K. Groos. – Iena, 1899. – S. 84-95.
11. Kuhn A. Mythologische Studien / A. Kuhn. – Gutersloh, 1886. – Bol. 1. –S. 14-102.
12. Podstawski R. Health attitudes of the female students from olsztyn, poland - the physical activity, addictions and the knowledge about health behaviors / Podstawski Robert, Gornik Katarzyna, Kolankowska Ewelina, Boraczynski Michal, Boraczynska Sandra // Pedagogics, psychology, medical-biological problems of physical training and sports, 2013. - 17(4). – P.73-82.
13. Rafal G. Pro-health behaviours and belief in oneself among 13-15-year old teenagers living in biala podlaska / Rafal Grad // Pedagogics, psychology, medical-biological problems of physical training and sports, 2013. - 17(4). – P.83-87.
14. Tupy J. Telesna a sportovni vychova / J. Tupy. – Praha, SPN. – 2014. – 264 s.

УДК 378.011.3-051..796.071.4

Веселовський А.П., Редчиць В.О., Веселовська О.М.
Дрогобицький державний педагогічний університет імені Івана Франка, м. Дрогобич

СУЧАСНІ НАПРЯМКИ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ВЧИТЕЛЯ ФІЗИЧНОГО ВИХОВАННЯ У СВІТЛІ ВИМОГ СЬОГОДЕННЯ

Анотація. Розглянуті основні підходи до професійної підготовки майбутніх вчителів фізичного виховання у світлі вимог сьогодення. Проаналізовано сучасне положення професійної підготовки майбутніх вчителів фізичного виховання у вищих навчальних закладах України та ряді Європейських країн. Охарактеризовані основні напрями, цілі і завдання фізичного виховання у вузах України. Проаналізовані основні напрями впровадження нових педагогічних технологій у процесі професійної підготовки майбутніх вчителів фізичного виховання в Україні та Європейських країнах.

Ключові слова: професійна підготовка, майбутній вчитель фізичного виховання, фізична культура, педагогічні технології.

Аннотация. Веселовский А.П., Редчиц В.А., Веселовская Е.Н. *Современные направления профессиональной подготовки учителя физического воспитания в свете требований сегодняшнего дня.* Рассмотрены основные подходы к профессиональной подготовке будущих учителей физического воспитания в свете требований сегодняшнего дня. Проанализировано современное положение профессиональной подготовки будущих учителей физического воспитания в высших учебных заведениях Украины и ряде Европейских стран.

Ключевые слова: профессиональная подготовка, будущий учитель физического воспитания, физическая культура, педагогические технологии.

Annotation. Veselovskiy A. P. Redchyts V.O., Veselovska O.M. *Modern trends in professional preparation of teachers of physical education in the light of today's requirements.* The main approaches to the training of future teachers of physical education in the light of today's requirements. Analyzed the current situation of professional training of future teachers of physical education in higher educational institutions of Ukraine and several European countries.

Today, the higher education system is the problem of the transition from the traditional pedagogical paradigm to the use of various educational technologies and, above all, interactive, information technology In the light of reforms of the higher school in Ukraine is extremely important to the professional preparation of future teachers in higher educational institutions that provided the formation of professionals specialized knowledge and skills, development of professionally significant personal qualities of future specialist. Special importance of professional training of specialists in physical education and sports, development of creative potential, abilities, interests, aptitudes, motives and values of students.

The most important priority in the field of physical culture in the market environment are such technologies that develop and preserve human health. This objectively leads to the emergence in it of new processes and phenomena.

Physical education needs to be directed not so much on the formation and development of physical abilities and skills, but to develop personal interests in the organization of leisure of students. At the same time, should pay attention to this important fact: regardless of the specific socio-economic environment in a particular country, there are General patterns that affect the functioning and development of the sphere of physical culture and sports.

Key words: professional training, future teacher of physical education, physical culture, pedagogical technology.

Постановка проблеми. Сьогодні перед системою вищої освіти стоїть проблема переходу від традиційної педагогічної парадигми до використання різноманітних педагогічних технологій і, передусім, інтерактивних, інформаційних технологій У світлі реформ вищої школи в Україні виключно важливого значення набуває професійна підготовка майбутніх учителів у вищих навчальних закладах, де забезпечується формування у фахівців спеціальних знань, умінь і навичок, розвиток професійно значущих особистісних якостей майбутнього фахівця. Особливого значення набуває професійна підготовка фахівців з фізичного виховання і спорту, розвиток творчого потенціалу, можливостей, інтересів, схильностей, мотивів і ціннісних установок студентів.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Окремі аспекти фізичного виховання як педагогічного процесу і процесу професійної підготовки майбутніх фахівців фізичного виховання та спорту досліджувалися в працях українських та іноземних науковців: І. Б. Гринченко [3,4], В. Л. Денисова [6] Л. П. Сущенко [7], О. В. Тимошенко [8], І.Х.Турчик [9,10] Однак не вирішеною